

Arrest

nr. 86 568 van 31 augustus 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 23 april 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 10 januari 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 juni 2012 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 2 juli 2012.

Gelet op de beschikking van 17 juli 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 augustus 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat M. DE RAEDEMAER verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1 Blijkens het verzoekschrift en de bestreden beslissing dient de verzoekende partij op 7 juli 2008 een aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) in, aanvraag die op 8 december 2008 ontvankelijk wordt verklaard.

1.2 Op 10 januari 2012 wordt door de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing genomen waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ongegrond verklaard wordt. Deze beslissing wordt op 23 maart 2012 aan de verzoekende partij ter kennis gebracht. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

"(...) Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 07/07/2008 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door :

(...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 08/12/2008, heb ik de eer u mee te delen dat dit verzoek ongegrond is.

Reden(en) :

Het aangehaalde medisch probleem kan niet aanvaard worden als grond om een verblijfsvergunning in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 te bekomen.

Er worden medische elementen aangehaald voor B(...),(...). De arts- attaché evalueerde deze gegevens op dd. 16/12/2011 (zie verslag in gesloten omslag in bijlage) en concludeerde: "Vanuit medisch standpunt kunnen we mijns inziens dan ook besluiten dat de aandoeningen waaraan betrokkene lijdt, hoewel deze kunnen beschouwd worden als aandoeningen die een reëel risico kunnen inhouden voor zijn leven of fysieke integriteit indien deze niet adequaat behandeld worden, geen reëel risico inhouden op een onmenselijke of vernederende behandeling, gezien deze behandelingen beschikbaar zijn in het land van herkomst, Marokko. Derhalve is er m.i. vanuit medisch standpunt dan ook geen bezwaar tegen een terugkeer naar het land van herkomst, Marokko.

Verder stelt onze arts- attaché dat betrokkene kan reizen en dat mantelzorg niet nodig blijkt.

Dusdanig stelt zich de vraag naar de toegankelijkheid van de benodigde medische zorgen, zijnde de nodige opvolging en behandeling, in het herkomstland van betrokkene, zijnde Marokko. Wat de financiële toegankelijkheid betreft, kunnen we naar enkele instanties en projecten verwijzen waarop betrokkene beroep kan doen. Zo is er Amo. Amo staat voor Assurance Médicale Obligatoire. Het is opgericht voor werknemers uit zowel de publieke als uit de private sector. De werknemers en de werkgevers dienen een bijdrage te leveren. Ze moeten 54 dagen van bijdrage leveren in een periode van 6 maanden kunnen aantonen, voorafgaand aan de ziekte alvorens ze kunnen profiteren van de financiële steun van de AMO. Er zijn verschillende aandoeningen en behandelingen die deels worden terugbetaald door de CNOPS (publieke sector) en de CNSS (private sector)¹ -> zie hiervoor ook de website van ANAM². Er kan eveneens verwezen worden naar Ramed.³ Ramed staat voor Régime d'assurance médicale des économiquement démunis. Het is één van de verschillende luiken van de dekking van de medische basiszorg. Het is gebaseerd op principes van sociale bijstand en nationale solidariteit. Het regime is bedoeld voor de economisch zwakkere die geen deel uitmaken van de systeem van de verplichte ziekteverzekering (AMO). De mensen die kunnen profiteren van dit regime zijn zonder onderscheid gedekt door deze vorm van ziekteverzekering. De zorgen worden verstrekt in de publieke ziektehuizen, andere publieke gezondheidsinstellingen of diensten die afhangen van de Staat. Ook medicatie valt hieronder⁴. Een piloot-project werd gedurende twee jaar gedaan in de regio Tadla-Azilal. Begin 2011 zou de installatie van Ramed gebeuren voor heel Marokko. Dit zal stap voor stap worden geïnstalleerd maar reeds vanaf nu nemen de publieke ziekenhuizen in de steden reeds de zorgen van armen voor hun rekening wanneer dringende behandelingen nodig zijn⁵. We kunnen eveneens de Fondation Mohamed V vermelden. Deze stichting van Koning Mohamed V heeft tot doel om de armen en behoeftigen van de Marokkaanse maatschappij te helpen. Ze hebben projecten voor vrouwen, gehandicapten, kinderen, humanitaire projecten (leveren van voedselpakketten vooral tijdens de ramadan), ze werken ook rond het toegankelijk maken van gezondheidszorg voor de armen in Marokkaanse maatschappij⁶.

Betrokkene legt verder geen enkel bewijs voor van een arbeidsgeneesheer dat hij arbeidsongeschikt zou zijn. We kunnen er dus vanuit gaan dat betrokkene zelf zou kunnen instaan voor de eventuele

kosten die gepaard gaan met de noodzakelijke hulp. Overigens lijkt het erg onwaarschijnlijk dat betrokkene in Marokko – het land waar hij tenslotte tientallen verbleef - geen familie, vrienden of kennissen meer zou hebben bij wie hij terecht zou kunnen voor (tijdelijke) opvang en hulp bij het bekomen van de nodige zorgen aldaar of voor (tijdelijke) financiële hulp.

Derhalve

1) blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit,

of

2) blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is geen bewijs aanwezig dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

¹ Centre des Liasons Européennes et Internationales de Sécurité Sociale, Le régime marocain de Sécurité Sociale [geraadpleegd op: 08.11.2011] http://www.cleiss.fr/docs/regimes/regime_maroc.html.

Zie hierover ook Country of Return Information Project, Fiche Pays Maroc, 2009, p. 69-81

² http://www.assurancemaladie.ma/anam.php?id_espace=4&id_srub=4&id_rub=3 [geraadpleegd op: 08.11.2011]

³ Agence Nationale de l'assurance Maladie (ANAM), Connaitre l'Assurance Maladie, Ramed, [geraadpleegd op: 08.11.2011]

http://www.assurancemaladie.ma/anam.php?id_espace=4&id_rub=4. Zie hierover ook Country of Return Information Project, Fiche Pays Maroc, 2009, p. 71 en 81

⁴ Belouas, Aziza, " Ramed, 8,5 bénéficiaires et un panier de soins élargi uit: la vie éco, 26/01/2007 [geraadpleegd op: 08.11.2011] <http://www.lavieeco.com/news/economie/RAMED--85-millions-de-beneficiaires-et-un-panier-de-soins-elargi-2348.html>

⁵ Belouas, Aziza, " Ramed, Changement de stratégie: la généralisation de l'Amo du pauvre sera progressive uit: la vie éco, 24/01/2011 [geraadpleegd op: 08.11.2011] <http://www.lavieeco.com/news/economie/Changement-de-strategie-lageneralisation-de-l-Amo-du-pauvre-sera-progressive-18649.html>

⁶ Fondation Mohamed V pour la solidarité, Programmes, [geraadpleegd op 08.11.2011] <http://www.fm5.ma/programmes>. (...)"

2. Onderzoek van het beroep

2.1 In een derde middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder het zorgvuldigheidsbeginsel en van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

2.2 De verwerende partij legt geen nota neer en geen administratief dossier.

2.3 Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet aan de verwerende partij de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld: "De verwerende partij heeft geen administratief dossier overgelegd, zodat het voor de Raad onmogelijk is gemaakt een wettigheidscontrole op haar beslissing uit te oefenen.". Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verwerende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om alsnog gehoord te worden. In dit kader dient de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een nota of als een bijkomende mogelijkheid tot het neerleggen van een administratief dossier. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verwerende partij de mogelijkheid te geven het gebrek aan een nota hetzij onvolkomenheden van een nota, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

Op 28 juni 2012 dient de verwerende partij een verzoek tot horen in. Op 2 juli 2012 dient ook de verzoekende partij een verzoek tot horen in. Ter terechtzitting van 9 augustus 2012, alwaar de verwerende partij uitdrukkelijk uitgenodigd wordt te reageren op de in de beschikking van 25 juni 2012

opgenomen grond, stelt zij dat *in casu* de Raad zijn wettigheidscontrole wel kan uitoefenen op grond van de gegevens die blijken uit de bestreden beslissing, het verzoekschrift en eventuele stukken bij het verzoekschrift, gelet op de concrete middelen die worden aangevoerd in het verzoekschrift. Zij zet vervolgens uiteen dat kan nagegaan worden of de bestreden beslissing kennelijk onredelijk is. De verzoekende partij ontkent het door de verwerende partij gestelde formeel, geeft aan dat de feiten van de bestreden beslissing uitdrukkelijk tegengesproken worden en zet uiteen dat haar middel volkomen gegrond is.

Met betrekking tot het ter terechtzitting van 9 augustus 2012 gevoerde betoog en het in het verzoekschrift ontwikkelde derde middel, wijst de Raad op het volgende:

Uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij onder meer aanvoert dat de bestreden beslissing het volgende stelt: *“Verder stelt onze arts- attaché dat betrokkene kan reizen en dat mantelzorg niet nodig blijkt.”* en dat het medisch attest voorhoudt dat wat de mogelijkheid tot reizen betreft, *“Betrokkene kan reizen.”* en wat de nood aan mantelzorg betreft, *“Geen nood aan mantelzorg.”* Zij stelt vervolgens dat door dokter R. geattesteerd werd dat zij niet kan reizen, aangezien bij reizen er een risico optreedt op herval en van ruptuur van de cyste met groot gevaar voor mortaliteit en voormelde arts verder attesteert dat hulp van derden aangewezen is. Zij voert aan dat de arts-attaché hieraan voorbijgegaan is en zonder meer voorhoudt dat betrokkene kan reizen en geen hulp nodig heeft, en stelt dat het verslag van de arts-attaché en de bestreden beslissing die steunt op dit verslag blijken geven van een onzorgvuldig onderzoek van het dossier en van gebrekkige motivering.

De Raad stelt vast dat in de bestreden beslissing inderdaad gesteld wordt dat de arts-attaché stelt dat de verzoekende partij kan reizen en dat mantelzorg niet nodig blijkt en dat in het advies van de arts-attaché van 16 december 2011 dat de verzoekende partij als stuk bij haar verzoekschrift voegt, inderdaad gesteld wordt dat zij kan reizen en dat er geen nood aan mantelzorg is. Er dient echter te worden vastgesteld dat de verzoekende partij aanvoert dat dokter R. zou hebben geattesteerd dat de verzoekende partij niet kan reizen en hulp van derden aangewezen is. Gezien de Raad echter niet over de aanvraag beschikt, noch over de door de verzoekende partij voorgelegde medische attesten, met uitzondering van een medisch attest van onbekende datum, dat de verzoekende partij als stuk bij het verzoekschrift voegt en blijkens de bijgevoegde brief op 25 februari aan de Dienst Vreemdelingenzaken zou hebben overgemaakt, maar dat zich niet uitspreekt over de mogelijkheid tot reizen en de eventuele nood aan mantelzorg, is het voor de Raad onmogelijk om na te gaan of de verzoekende partij daadwerkelijk een medisch attest heeft voorgelegd waaruit blijkt dat zij niet kan reizen en dat hulp van derden aangewezen is, zodat de Raad ook niet kan nagaan of de arts-attaché aan deze gegevens is voorbijgegaan en of zijn verslag en de bestreden beslissing blijken geven van een onzorgvuldig onderzoek en van gebrekkige motivering. Het is voor de Raad aldus onmogelijk na te gaan over welke feitelijke gegevens de overheid precies beschikte en of zij bij de beoordeling van de aanvraag deze feitelijke gegevens correct heeft beoordeeld en op grond ervan niet tot een onredelijk besluit is gekomen. Daar de administratie deze determinerende informatie niet ter beschikking van de Raad gesteld heeft, maakt ze de wettigheidscontrole op haar beslissing onmogelijk (RvS 17 februari 1998, nr. 71.867). Het betoog van de verwerende partij ter terechtzitting doet hieraan geen afbreuk.

Het beroep dient ingewilligd te worden.

3. Korte debatten

De bestreden beslissing wordt nietig verklaard. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 10 januari 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig augustus tweeduizend en twaalf door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. BEELEN